

ע"פ 40688/03/16 - חסן אלגדאמין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 40688-03-16 אלגדאמין נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת עמיתה קלרה רג'יניאנו
מערער	חסן אלגדאמין
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי ערר על החלטת במ"ש השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת רות וקסמן) בפ"ת 708-11

15- מיום 15.2.16 במסגרתה הורה בהמ"ש על פסילת רשיון הנהיגה של העורר עד למתן פס"ד בכתב האישום שהוגש נגדו, זאת בהתאם לסעיף 46ב(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961 (להלן: "**הפקודה**").

1. נגד העורר הוגש כתב אישום בעבירה שגרמה לתאונת דרכים, בה נגדם. על פי עובדות כתב האישום, ב 6.8.15 בשעה 08:30 לערך נהג העורר במשאית בכביש 444 מדרום לצפון. נטען כי בהגיעו לצומת רכבת ראש העין האץ את מהירות נסיעתו ופגע בעוצמה עם חזית המשאית בחלקו האחורי של רכב פג'ו שעמד אותה עת בצומת כשמופע הרמזור היה אדום וכן פגע עם דופן ימין של המשאית ברכב טויוטה שהאט מהירות נסיעות לקראת עצירה בצומת. כתוצאה מהפגיעה ברכב הפג'ו נדחף הפג'ו לכיוון אי התנועה ופגע עם דופן ימין בעמוד הרמזור, המשיך בתנועה ונעצר כשחזיתו לכיוון דרום. העורר המשיך בנסיעה, פגע ברמזור, הפילו והמשיך בנסיעה לכיוון המסלול הנגדי ופגע עם חזית צד שמאל במכונית ניסאן שנסעה אותה עת מצפון לדרום ובהמשך עם חזית צד ימין של המשאית בצד ימין של מכונית מאזדה שנסעה בכיוון הנגדי לכיוון נסיעה העורר. בהמשך פגע במכונית מיצובישי ונעצר.

2. כתוצאה מהתאונה נהרג נהג מכונית הפג'ו וגימה עידן ונפצעו נהג מכונית המאזדה ובנו הקטין של העורר שישב אותה עת לידו במשאית. נטען כלפי העורר שנהג בקלות ראש וברשלנות, לא שמר על מרחק כנדרש מהרכב שלפניו, לא שם ליבו לדרך ולמשתמשים בדרך, לא האט ולא בלם מהירות ונסיעתו בהתקרבו לצומת.

3. ביחד עם כתב האישום, הוגשה, בהתאם לסעיף 46ב(א) לפקודה, בקשה לפסילת רישיון הנהיגה של העורר(המשיב בבקשה) עד למתן פסק הדין.

4. הבקשה נדונה בפני כב' השופטת רות וקסמן. ביום 15.2.16 הורה במ"ש קמא על פסילת רישיון הנהיגה של העורר עד למתן פסק הדין.

5. במ"ש קמא התייחס בהחלטה לחזקת המסוכנות מכוחו של סעיף 46 לפקודה והנסיבות שקדמו לחקיקת הסעיף כפי שבאו לידי ביטוי בהצעת החוק (בשנת 2007) לתיקון לחוק. על פי סעיף 46 (תקון 78 לפקודה) נהג שהוגש נגדו כתב אישום בשל מעורבותו בתאונת דרכים בה נגדם, קמה נגדו חזקת מסוכנות סטטוטורית ורישיון הנהיגה שלו ייפסל על ידי בהמ"ש עד למתן פסק הדין, אלא אם ישתכנע בהמ"ש שנהיגתו אינה מהווה סכנה לציבור. פירושו של דבר שחזקת הסכנה לציבור קיימת מעצם הגשת כתב האישום והנטל עובר לנאשם לשכנע שאין בהמשך נהיגתו סכנה לציבור (בש"פ 8645/07 חדש נ' מדינת ישראל, בש"פ 6757/09 מזרחי נ' מדינת ישראל, בש"פ 9437/11 איאד אבו סלוטה נ' מדינת ישראל).

6. במ"ש קמא עיין בחומר הראיות שבתיק החקירה ובחוות הדעת שהוגשה על ידי העורר, על פיה התאונה נגרמה עקב כשל טכני במערכת הבלמים, וקבע כי העורר לא הצליח בשלב מקדמי זה לסתור את חזקת המסוכנות כמתחייב מסעיף 46(ב) לפקודה.

על החלטה זו של במ"ש קמא הוגש הערר.

7. נימוקי הערר:

(1) נטען בהודעת הערר כי שגה ביהמ"ש קמא בקובעו כי על מנת להימנע מפסילת הרישיון עד מתן פסק הדין, על העורר (המשיב בבקשת הפסילה) לסתור את חזקת המסוכנות ולהראות כי קיימת חולשה בראיות העשויה להביא לזיכוי או שיש בראיות כדי להשפיע על מידת מסוכנותו.

(2) עוד נטען כי ביהמ"ש קמא לא קבע כי יש לדחות את גרסת העורר לפיה תקלה משמעותית בבלמים היא שמנעה ממנו לעצור את הרכב ולמנוע את התאונה.

(3) נטען כי לא ניתן לשלול את טענתו של העורר בדבר תקלה בבלמים שכן אף מומחי המשיבה, לאחר בדיקה, ציינו כי בעת התאונה הייתה תקלה במערכת הבלמים. נטען, כי בהינתן המשקל הראוי היה במ"ש קמא מגיע למסקנה כי מדובר בכרסום משמעותי בראיות, שיש בו כדי ללמד על היעדר מסוכנות.

(4) עוד נטען כי כתב האישום אינו מלמד, אם יתר הרכבים עמדו במופע אדום ברמזור אלא שרכב הטיוטה האט מהירות נסיעתו על מנת לעצור ברמזור האדום ולא צוין בכתב האישום האם בעת שהעורר התקרב לצומת דלק ברמזור אור ירוק, דבר המלמד על הסיבה להאצת מהירותו.

(5) נטען כי המקרה הנדון הוא אחד מהמקרים הבודדים והנדירים בהם אין להורות על פסילת רישיון הנהיגה עד לתום ההליכים וחרף זאת סבר במ"ש קמא כי לא ניתן להפריך, באופן מוחלט, את חזקת המסוכנות של העורר.

(6) נטען, כי לא נבדקה האפשרות לפיה העורר התקרב לצומת כאשר היה מופע ירוק ברמזור ובהגיעו למהירות מסוימת ניסה לבלום כך שאין לייחס להאצתו משום נהיגה רשלנית ועוד נטען כי יש בשפוע להשפיע על מרחק הבלימה

בעוד שמערכת הבלמים קרסה לחלוטין. לטענת העורר הטענה שהעורר לא ניסה לבלום את משאיתו לאחר הפגיעה ברכבים, תומכת בטענתו כי מערכת הבלמים קרסה והוא לא הצליח לבלום עד שהמשאית עצרה באופן "טבעי".

(7) לטענת העורר הניסוי שעשה בוחן התנועה המשטרתי לא דימה את המציאות בקורות התאונה ומערכת הבלמים לא נבדקה כראוי טרם תוקנה המשאית, להבדיל מחוות הדעת של מומחה ההגנה.

(8) בסופו של דבר, נטען כי התאונה נגרמה עקב תקלה במערכת הבלימה ובצירוף לעברו שאינו מכביד ולנסיבותיו האישיות, יש לקבל את הערר ולהורות על השבת רשיון הנהיגה לעורר.

8. בדיון בפני מיקד ב"כ העורר טיעונו בחוות הדעת וחזר וטען שהבוחן המשטרתי בדק את הרכב אחרי שהוסיפו שמן לבלמים דהיינו אחרי שהליקויים תוקנו ולא במצב בו היה הרכב בשעת התאונה, לפיכך כשלה התביעה בבדיקת הרכב ואין להעדיף את חוות הדעת המשטרית על פני חוות הדעת של ההגנה.

9. ב"כ המשיבה התנגדה לקבלת הערר וסמכה התנגדותה על קביעותיו של ב"כ קמא. היא הוסיפה כי גם אם תתקבל טענת העורר שלא האיץ מהירות נסיעתו אין בכך, בשלב זה, כדי להשפיע על התשתית הראייתית.

10. דיון והכרעה

(1) אקדים ואומר כי על פי עובדות כתב האישום העורר התקרב לצומת ופגע בחלקו האחורי של רכב הפג'ו, כשזה עמד בצומת כשהמופע ברמזור היה אדום (סעיף 10 לכתב האישום המבוסס על הודעות של טאלב אבו-צעלוק, גולדשטיין מרסי, הולצמן זביק, ענבר רועי, והודעותיו של העורר) עייתי בראיות התביעה ומצאתי שהעובדות שפורטו בכתב האישום מבוססות על הראיות המצויות בתיק החקירה.

(2) השאלה להכרעה - האם הצליח העורר, להרים את הנטל המוטל עליו ולסתור את חזקת המסוכנות הסטטוטורית הקמה כנגדו על פי סעיף 46 לפקודה?

(3) כעולה מדו"ח בוחן תנועה נשללה טענתו של העורר כי בעת נסיונו לבלום את המשאית דושת הבלם "נפלה". על פי הדו"ח במערכת הבלימה המותקנת במשאית זו לא יכולה להתרחש תופעה של נפילת דושה במערכת כזו.

(4) מפיענוח דיסקת הטכנוגרף עולה חד משמעית כי נהג המשאית לא בלם ולא האט טרם ההתנגשות ברכב הפג'ו, ההתנגשות בפג'ו אירעה במהלך האצת המשאית.

(5) השיפוע הקל לירידה בכיוון נסיעת המשאית, אינו מהווה גורם שגרם להאצת המשאית ולא גורם שימנע את בלימת המשאית (צורף מסמך המציג נתונים).

(6) מערכת ההיגוי של המשאית נמצאה תקינה לחלוטין.

(7) בבדיקת מערכת הבלימה של המשאית נמצא כי במעגל הבלימה האחורי היה חסר לחלוטין נוזל בלמים ולפיכך יתכן שמעגל הבלימה האחורי לא השתתף בבלימת המשאית. אם מיכל נוזל הבלם של המעגל האחורי במשאית היה מלא

בצורה תקינה המשאית היתה בולמת באופן תקין אם העורר היה בולם. ללא נזל בלמים במיכל האחורי, התקבלה בלימה ממעגל הבלמים הקדמיים אם העורר בלם. במצב דברים זה גם ללא השתתפות הבלמים האחוריים בבלימה, אם העורר היה בולם המשאית הייתה נבלמת והתאונה הייתה נמנעת.

(8) דברי הבוחן מקבלים משנה תוקף בהודעתו של דוד עצמון, קצין בטיחות בתעבורה העובד כעצמאי שמסר בהודעתו כי בדק את המשאית הפוגעת מדי חודש ולאחרונה ב 15.7.15 ונמצאה תקינה. וכן הודעתו של יליקודבורסקי ירי מנהל טכני במוסך דאף ברמלה שבדק את המשאית הפוגעת לאחר התאונה.

11. ההגנה סומכת הגנתה על חוות דעת מומחה (מתאריך 31.12.15) של בוחן התנועה בן עזרי משה (להלן: **"המומחה"**). בחוות הדעת מתייחס המומחה להודעתו של קצין הבטיחות דוד עצמון. המומחה מטיל ספק לגבי אמינות הודעתו והרשום שלו בדפי הבדיקה של המשאית. המומחה מתייחס לניסויי הבלימה שנעשו עם המשאית. הוא איננו חולק על העובדות אלא על המסקנות העולות מדו"ח הבוחן. לטענתו לאור זאת שהגלגלים הקדמיים פעלו לסרוגין בזמן הניסויים (לפעמים ננעלו בניסוי ולפעמים לא ננעלו) והעובדה שמעגל אחורי לא פעל בזמן התאונה, זה מעורר ספק אם מערכת הבלימה היתה בכלל תקינה בשעת התאונה. המומחה בדעה כי הגורם לתאונה הוא ליקוי במערכת הבלמים, ליקוי שנוצר בזמן קצר שלא היה בדיעת העורר וייתכן שנוצר במהלך נסיעה של מספר שעות בודדות לפני התאונה.

12. לאחר שבחנתי את מכלול הראיות הגעתי לכלל דעה שאין בחוות הדעת של המומחה כדי להרים את הנטל המוטל על העורר לסתור את חזקת המסוכנות העולה מכתב האישום שהוגש נגדו. השאלות והתהיות שמעלה המומחה בחוות דעתו, מקומן בשלב בירור הראיות ואין בכוחן, בשלב זה, לכרסם בחומר הראיות ובחזקת המסוכנות.

לכך יש להוסיף את עברו של העורר, לחובתו 21 הרשעות תעבורה קודמות הכוללות אי ציות לתמרור, נהיגה מעל למהירות המותרת, כניסה לצומת שלא מהנתיב הימני, עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף, נהיגה של בכיוון וכו'... בנוסף תלויה ועומדת נגדו פסילה על תנאי למשך 4 חודשים.

"...המסר בסעיף 46 הוא, שהמחוקק מבקש להחמיר עם מי שהואשמו בתאונות דרכים קטלניות כדי להגן על הציבור ולהרתיע, וגם - לדעת- לאותת כי לאחר תאונה קטלנית אין "עולם כמנהגו נוהג" וככלל אין הנאשם יכול ליטול הגה ולנסוע בכבישים במהלך משפטו... ברי גם, כי בין השיקולים בהקשר זה יהיו עברו התעבורתי (וגם הפלילי) של הנאשם ונסיבות התאונה שבתוכן ישתקללו הראיות לכאורה" (כבוד השופט רובינשטיין בש"פ 6757/09 דוד מזרחי נ' מדינת ישראל מיום 14.09.09).

סוף דבר, הערר נדחה.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

חומר הראיות שנמסר לעיוני יוחזר לב"כ המשיבה בישיבה ביום 5.5.16.

ניתנה היום, י"ט ניסן תשע"ו, 27 אפריל 2016, בהעדר
הצדדים.